

Media og IPCCs manglende vitenskapelige bevis

Ole Henrik Ellestad

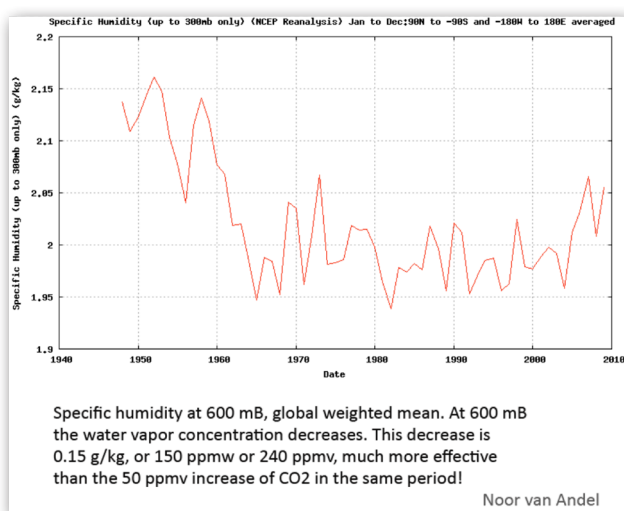
Per Arne Bjørkum påpekte i Aftenposten 19.8 at IPCC unngår de kritiske, sviktende deler av teorien om drivhuseffekten. I Aftenpostens bevisste avisregi trykkes mange innlegg som støtter IPCC. Innlegg som illustrerer Bjørkums poeng og taler direkte mot CO₂-dominans, er konsekvent refusert. Bjørkum må forsvare sitt syn alene. Men uten unntak har Bjørkums kritikere bevist at han har rett. De skriver "rundt grøten", konstruerer skinnuenighet om vitenskapelige prinsipper, er rause med selvsosen og utelater konsekvent de kritiske forhold. Det spilles på lekfolks manglende kunnskap og forståelse.

Rasmus Benestad har sogar sluppet til to ganger, senest 28.9. under tittelen: «Klimaforskningen står støtt». Åpenbart ikke støtere enn at han for andre gang unnlater å berøre de kritiske elementer som alle desavuerer CO₂-dominans (klimanytt nr 118). Så hva legger Benestad i begrepet støtt? Han henviser til en av sine artikler der de tar for seg flere arbeider fra skeptikere som de uten nærmere begrunnelse påstår har gjort alvorlige feilberegninger. Så støtt står vel neppe den artikkelen. Det vet han selv, men unnlater å nevne det, for Aftenposten slipper jo ikke til motforestillinger. Artikkelen er faktisk refusert fem ganger i vitenskapelige journaler før den endelig ble antatt – neppe i det mest velrenommerede tidsskrift som Benestad i andre sammenhenger påpeker er viktig (og de fleste har IPCC-støttende redaktører). En nederlandsk professor anbefalte Benestads artikkel til sine studenter som et meget illustrerende eksempel på hvordan vitenskapelige artikler ikke skal skrives.

Blant hans eksempler er sogar M. Manns «Hockeykølle» som Benestad fremdeles forsvare, til tross for at selv ledende IPCC-tilhengere betegner den «som en skam for vitenskapen». Edward Wegman, en av verdens ledende statistikere, påpekte alvorlige feil i metode og bruk av data. Fagfellevurderingen var også mangelfull. En krets vurderte hverandres arbeider. IPCC satte nettopp M. Mann til å oppsummere forskningen – «bukken til å passe havresekken». Derved var Middelalderens anerkjente varmeperiode og Lille istid borte, og IPCC gjorde resultatene til sitt fremste ikon. Ikke så «støtt» som Benestad vil ha det til.

Når han påpeker at IPCCs modeller er veldig lik værvarslingmodellene er vel det ikke spesielt tillitvekkende når man skal spå hundre år frem i tid. Værvarslingen greier såvidt 2–3 dager. IPCC skriver selv i sine faglige rapportdelene (men ikke i sammendrag og «Summary for Policymakers») at klima er kaotisk, basert på ikke-lineære sammenhenger, og modellene egner seg ikke for prognoser. UK Met Office har hatt så dårlige langtidsvarsler at de vurderte å slutte med dem – alt basert på de prinsippene Benestad lovpriser uten at motforestillinger slipper til. Også Meteorologisk institutt har vel sluttet med sine sesongvarsler? Benestad påpeker at fysikkens lover legges til grunn, men han forteller ikke om store mangler i forståelse av hvordan disse samvirker. Effekten av endringer av skydekke (IPCC angir lav forståelse) er mange ganger større enn fra økt CO₂. Dette fremstår ikke som særlig «støtt» og blir det i enda mindre grad ved at beregningene ikke stemmer med observasjonen.

Ved valg av temperaturserier med størst oppvarming og semantisk ordbruk rundt noen hundredels grader, langt mindre enn usikkerheten, avvikes temperaturutflatingen selv om det har minimal betydning for hovedkonklusjonene: Den beregnede varme er borte. **Den observeres ikke.**

En hovedgrunn til dette er vist i figuren til venstre (Nederlandse meteorologiske selskap) av vanndampmengde oppe i de betydningsfulle delene av troposfæren (600 mbar,). Målingene viser nedgang fra 1948 og manglende sammenheng med temperaturvariasjonene - som for CO₂. IPCC legger til grunn at den øker, og modellene beregner i hele perioden 3-6 ganger forsterkning. Dette har ingen forankring i vitenskapen.

Men for Benestad står teorien «støtt»